Legea mediului neprielnic

On Martie 01, 2010

Nu încerca să-ți dovedești priceperea într-un loc care nu îți întregește experiența de a spune "Nu sunt de acord cu situația de față".

Ajuns în orașul Lubeck, Mikael Karvajalka, care între timp își schimbase numele în Mikael Pelzfuss - *doctor illustrissimus* , fără să ceară autorizație de la primărie pentru dreptul de a practica medicina, a apelat la ajutorul unui crainic pentru a vesti în tot orașul că el poate vindeca tot felul de bolnavi, chiar și pe aceia pe care medicii din Lubeck nu-i pot tămădui.

Însă pe medicii din oraș, vestea că un necunoscut i-ar putea tămădui pe toți bolnavii, nu-i bucură deloc. Bănuindu-l de intenții viclene, îl chemară la primărie, în fața consilierilor, ca să dea socoteală pentru încălcarea legii. Mikael le povesti despre studiile universitare, despre țările prin care umblase, precum și despre faptul că fusese învățăcelul renumitului doctor Theophrastus Paracelsus. Medicii orașului nedându-i deloc crezare, au rostit într-un singur glas că e prea tânăr ca să fi avut timp să-și termine studiile, ba să mai fie și discipolul renumitului doctor. Şi, drept urmare, l-au provocat la o dispută dialectica în limba latină, care nu prevestea însă nimic bun pentru el.

Mikael, adresându-se consilierilor primăriei, a spus:

- Nu limba latină este fundamentul medicinii, ci știința de a diminua suferințele celor bolnavi și de a-i vindeca. Sunt gata să-mi măsor talentul de medic cu toți cei de aici. Lăsați-mă să văd și să îngrijesc un bolnav pe care alți medici l-au declarat nevindecabil, și vă veți convinge de știința mea.

Leadership: Cunoașterea de care dispui cu prisosință îți dă libertatea de a-ți personaliza viziunea privind modul în care te construiești ca subiect al unei înstrăinări de spiritualitatea care luminează profunzimile unei conștințe curate?

Deși consilierii primăriei înclinaseră în favoarea sa, doctorii orașului au protestat cu vehemență, acuzându-l de șarlatanie și impostură:

- Să-i prețuiți oare atât de puțin pe bunii locuitori ai orașului nostru, încât să nu vă pese de vor cădea în mâinile unui șarlatan? Prin mijloace diavolești uneori și șarlatanii reușesc să micșoreze durerile unui bolnav greu de vindecat, ce-i drept, dar asta-i doar o vindecare trecătoare. Ne întrebăm de nu cumva acest bărbat este eretic și necromant.

Verdictul a fost pronunțat împotriva lui Mikael, căruia i s-a interzis să practice medicina în Lubeck. În felul acesta, doctorii orașului au avut câștig de cauză, iar Mikael, căruia i s-a dus rapid faima, a fost nevoit în cele din urmă să părăsească orașul acela nerecunoscător. El și-a dat seama că întreaga lui cunoaștere nu face casă bună cu acele spirite neîncrezătoare în viziunea unei noi dimensiuni de gândire și că întreaga spiritualitate care luminează profunzimile unei conștiințe curate este negată întotdeauna când vine vorba de afirmarea individuală, adică fără propagandă, fără opulență, fără selecție valorică.

Leadership: Ce însemnătate dai parcursului tău dacă faci o comparație între ceea ce întâlnești la tine printr-o prezență a intențiilor celorlalți de a te defăima și forma de refuz al unui destin care părea trasat dinainte?

S-a aflat într-un mediul neprielnic, care nu promova profesionalismul. Mikael Karvajalka, era un medic foarte bun, instruit și educat, nu avea interese personale și ambiții de măsurat cu ale altora, nu râvnea la onoruri, la bogații sau la vreo răsplată publică. Ci, având o experiență practică deosebită care i-a fost de folos în multe împrejurări grele, a venit deseori în întâmpinarea celor bolnavi, oferindu-le tratamente naturiste foarte eficace. O făcea din toată inima, iar atâta timp cât nu cerea plată, nicio lege nu-l putea împiedica să-i vindece pe oamenii bolnavi, și nici pacienților nu le era interzis să-i ofere daruri dacă asta voiau.

Dar medicii din orașul Lubeck, ce nu erau decât o mână de teoreticieni dar slab practicieni, și mai mult avizi după bani, ca nu cumva să se facă de rușine, ca nu cumva un străin să reușească să-i facă bine pe acei bolnavi cărora ei nu le-au putut găsi un leac, ca nu cumva concurența să le fure clientela, l-au acuzat de tot felul de neadevăruri.

Mikael, nou în oraș, neștiind pe nimeni, neavând niciun sprijin din partea nimănui, n-a insistat să schimbe decizia medicilor și a consilierilor. Ci a ales să părăsească orașul, convins că șansele de a-și profesa meseria acolo sunt minime. Să fi fost oare o greșeală din partea lui? Ce-ar fi fost dacă ar fi încercat să se lupte pentru drepturile sale într-un loc unde nimeni nu-l cunoștea, unde nu avea niciun aliat și toți erau împotriva lui? Iar atunci, pe timpul inchiziției, era o mare greșeală să intri în conflict cu autoritățile.

Ca o corabie rătăcită pe timp de furtună, noaptea, în mijlocul marii înspumate, Mikael risca să se piardă în vârtejurile ei. Dar, prudent din fire, având o viziune clară și solidă asupra realității, a ales calea cea mai indicată în această situație: să părăsească orașul Lubeck. Fără îndoială nu se afla la locul potrivit. Nu putea să se dezvolte într-un mediu care îi era total ostil.

Parcursul lui Mikael Karvajalka poate avea o singură însemnătate: el dovedește cât s-au răcit raporturile între datoria morală, autoritate și deontologie, și cât de mult s-au slăbit legăturile dintre evoluția societății și raționalitatea unei înțelegeri eficiente. Destinul lui în acea parte a lumii pare să fi fost trasat dinainte și pus sub semnul unei grave interogații: să-și asume pe ascuns obligația de a pune în practică cunoștințele acumulate sau să-și asume sarcina de a gestiona conflictele de interes în dauna prestației sale.

Leadership: Încerci să te regăsești dincolo de fundalul zgomotos al unui destin care te transformă în proscris, luând în considerare imaginea de ansamblu a ceea ce înseamnă să fii "social"?

Nimeni nu-și poate desfășura activitatea într-un mediu ostil, ci într-unul stabil, sănătos, profitabil. De aceea e bine să știi cine ești și cum ești văzut de ceilalți înainte să rătăcești într-un mediu nou. E bine să te cunoști pe tine însuți dar și pe ceilalți din jur, fiind conștient de faptul că dacă ești cu mult mai bun decât ei, mai îndemânatic și mai eficient, sunt șanse să întâmpini multe obstacole. Se poate întâmpla ca atunci când intri într-un mediu nou, altcineva să trebuiască să-l părăsească, cineva mai slab ca tine. Şi cum, mai ales pe timp de criză, nimeni nu dorește să fie îndepărtat din vreo poziție, poți fi sigur că nu vei fi văzut cu ochi prea buni de anumite persoane.

Ca să poți profesa într-o companie ai nevoie de consimțământul celorlalți. La fel ca un jucător de fotbal, nu vei putea să joci nemaipomenit fără să-ți cunoști foarte bine coechipierii, fără ca aceștia să te cunoască la fel de bine, fără să te înțelegi foarte bine cu ei și fără să cunoști îndeajuns de bine fiecare părticică de teren. Trebuie să te uiți în oglindă, să afli cine ești, cum ești văzut de cei din jur și apoi să-ți pui în balanță șansele reale de reușită. Dacă șansele sunt mici, atunci schimbă echipa. Decât să accepți să rămâi într-un mediu ale cărui valori nu se potrivesc cu ale tale și în care nu-ți sunt apreciate inițiativele, mai bine îndreaptă-te către un alt mediu.

Așa cum semințele încolțesc și dezvoltă mlădițe doar într-un mediu prielnic, tot așa și tu vei depinde de colectivul în care intri. Dacă nu ești acceptat, chiar dacă ești mai bun profesionist decât ceilalți vei avea de suferit. De vezi că orice strădanie de-a ta este inutilă din cauza mediului neprielnic, schimbă colectivul și afirmă-te în alt loc.

Imaginea de ansamblu a ceea ce înseamnă să fii "social" surprinde acea combinație a calităților, a capacităților și a puterilor tale sufletești și intelectuale care au priză la public, dar care trebuiesc mereu protejate de factorul variabil al succesului: "Niciodată oamenii nu te vor iubi pentru ceea ce nu pot vedea la ei înșiși."

Leadershipul este argumentul central care susține ideea unei înțelegeri de jos în sus a ceea ce înseamnă să "cunoști" ceva mai presus de ceilalți oameni, atunci când cerințele de cunoaștere sunt folosite drept criterii de superioritate într-un moment importanță majoră.

Acest argument poate fi formulat astfel: "Dacă oamenii consideră că ești dispus să te implici și să mergi mai departe de ceea ce ei așteaptă de la tine, înseamnă că nu vei fi niciodată dependent de ei, iar ei se vor simți tot mai amenințați în privința calității și continuității activității lor.

Legea mediului neprielnic este valabilă numai în cazul celor care ajung într-un loc nepotrivit practicării meseriei lor, oricând putând fi denigrați nu atât datorită intereselor ascunse ale persoanelor cu funcții de demnitate publică, ci datorită acelei invidii ascuțite pentru talentul și priceperea de care dă dovadă un adevărat profesionist într-un domeniu.

* Notă: Mika Waltari - Mikael Karvajalka, Editura Polirom, 2005.

Source: https://neculaifantanaru.com/legea-mediului-neprielnic.html